

Проект към Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 10.09.2025 г. - 23.09.2025 г. Неактивна

Номер на консултация: #11524-K

Област на политика: Архив - Транспорт

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерство на транспорта и съобщенията

Тип носител: Национално

Законопроектът е изготвен поради необходимостта от създаване на систематизирана законодателна уредба относно атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност за потребителите. Липсата на цялостна нормативна уредба относно предоставянето на тези услуги, създава правна несигурност и рискове за живота и здравето на гражданите.

Законопроектът е с голяма социална значимост, тъй като дейностите по атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност имат масов характер и пряко засягат безопасността на гражданите, включително деца и младежи.

Законопроектът следва най-добрите практики в ЕС, като адаптира принципите на превенция и независим технически контрол.

Законопроектът урежда общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, условията за тяхното извършване и контролът спрямо доставчиците на тези услуги. Неговите цели са:

- въвеждане на ясни общи изисквания към лицата, които предоставят атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност;

- гарантиране на високо ниво на безопасност при ползването на съоръженията, оборудването и екипировката, необходими за предоставянето на услугите чрез въвеждане на задължителна застраховка и независим контрол. Задължителната застраховка „Злополука“ осигурява реална защита на ползвателите на услугата.
- осигуряване на прозрачност и доверие чрез създаването на публичен регистър за лицата, предоставящи атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност и акредитирани органи за контрол;
- създаване на баланс между защита на обществения интерес и стимулиране на бизнеса.

Основните моменти в законопроекта са:

- Дефинират се атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност, а именно: всяка дейност, свързана с използването на съоръжения, оборудване или екипировка с развлекателна цел, която би могла да доведе до непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите ѝ и/или на трети лица, и която се предоставя срещу заплащане.

Водещото в определението е тези услуги да са източник на повишена опасност или да биха могли да доведат до непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите ѝ и/или на трети лица, и да се предоставят срещу заплащане.

От обхвата на законопроекта са изключени спортните дейности, спортните услуги и спортно-туристическите дейности, уредени в Закона за физическото възпитание и спорта.

- Предвижда се, че всяко лице, което има намерение да предоставя атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност преди започване на дейността си, е длъжно да подаде уведомление по образец до министъра на туризма за вписване в публичен регистър, който ще се създаде и води в Министерството на туризма.

Правото да се предоставят услугите ще възниква от датата на вписване в регистъра.

- Въвежда се изискване за задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, ползващи атракционни услуги.
- Доставчиците на такива услуги ще имат задължение да утвърждават план за безопасност при предоставяне на услугата и да определят отговорно лице за безопасността.
- Доставчиците ще имат също и задължение да изготвят и поддържат на видно място правила за безопасност при ползване на услугата.
- Ползването на атракционни услуги от лица под 14 г. се разрешава, ако са придружени от пълнолетно лице, което е декларирало информирано съгласие.

- Въвежда се изискване към доставчиците ежедневно преди пускане в експлоатация да извършват предексплоатационна проверка.
- Министърът на регионалното развитие и благоустройството ще следва да адаптира към изискванията на закона условията и реда за устройството, безопасността и техническите изисквания към увеселителните съоръжения, представляващи източник на повишена опасност, в т. ч. за тяхното безопасно ползване, поддържане и контрол в наредбата по чл. 56, ал.6 от Закона за устройство на територията.
- Министърът на транспорта и съобщенията ще следва да адаптира към изискванията на закона условията и реда за предоставяне на водноатракционните услуги представляващи източник на повишена опасност в наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.
- Премества се изискванията по отношение на предоставяне на въздушноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, за безопасност при предоставянето им и изискванията по отношение на съоръженията, оборудването и екипировката да се уреждат с наредба на Министерския съвет, по предложение на министъра на транспорта и съобщенията и на министъра на икономиката и индустрията.
- Контролът на съоръженията, оборудването и екипировката, включително предпазните средства, използвани при предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност ще се извършва от акредитирани органи за контрол от вида А (акредитирани дружества) съгласно изискванията на БДС EN ISO/IEC 17020. Акредитираните органи за контрол ще извършват първоначален и периодичен контрол на съоръженията, оборудването и екипировката, включително предпазните средства, използвани при предоставянето на услугите.
- Предвидени са и принудителни административни мерки, както и административно-наказателна отговорност за лицата, допуснали съответните нарушения.
- Посочени са контролните органи и контролните им функции по прилагането на закона - кметът на общината по местонахождение на предоставянето на атракционната услуга, представляваща източник на повишена опасност; Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“; Изпълнителна агенция „Морска администрация“ и Комисията за защита на потребителите.
- Законопроектът прави и полезна привръзка между услугите, предмет на неговата уредба, когато с действия или бездействия са нарушени изискванията за безопасност при тяхното предоставяне и текста на чл. 123 от НК, като ясно се посочва, че за да бъде приложен законът към съответната услуга, освен изброените други елементи, е необходимо последната да е източник на повишена опасност.
- В Преходните и заключителни разпоредби са предложени и промени, касаещи тази дейност, в други закони: Кодекса за търговското корабоплаването, Кодекса за застраховането, Закона за автомобилните превози и Закона за гражданското

въздухоплаване.

Проектът на нормативен акт, заедно с мотивите за приемането му са публикувани на интернет страницата на Министерството на транспорта и съобщенията и на Портала за обществени консултации на Министерския съвет, като в съответствие с изискванията на чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове срокът за обществено обсъждане е съкратен на 14 дни. Целта е на наболелите проблеми в обществото, които предполагат бърза намеса на държавата, да бъде своевременно отговаряно. Обществените отношения, свързани с предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност са с голяма социална значимост и имат масов характер, поради което е необходимо неотложно да бъдат регламентирани. С публикуването на проекта на закон на страницата на Министерството на транспорта и съобщенията и на Портала за обществени консултации на Министерския съвет, общественото обсъждане ще върви паралелно и с други форми на обществени консултации. При необходимост срокът на обществено обсъждане ще бъде удължен.

Лице за контакт:

Бисер Петров

Държавен експерт

Дирекция „Правна“

Министерство на транспорта и съобщенията

Тел: 02/9409470

E-mail: bpetrov@mtc.government.bg

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на транспорта и съобщенията

Адрес: София, София , ул. Дякон Игнатий № 9

Електронна поща: mail@mtc.government.bg

Документи

Пакет основни документи:

[Проект към Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност - вер. 1.0 | 09.09.2025](#)

[Мотиви към проекта на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност - вер. 1.0 | 09.09.2025](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

Автор: Калоян Ковачев (23.09.2025 17:20)

С предложената разпоредба на чл. 13 се препятства гарантираните права от Конвенцията на ООН

На следващо място, следва да отбележим, че с предложената в Проекта разпоредба на чл. 13 се препятства гарантираните права от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г., ратифицирана от Република България с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г.

Съгласно чл. 31 от Конвенцията за правата на детето:

*1. Държавите - страни по Конвенцията, признават правото на детето на отдих и почивка, на участие в игри и дейности за отмора, **подходящи за възрастта му**, и на свободно участие в културния живот и изкуствата.*

2. Държавите - страни по Конвенцията, зачитат и развиват правото на детето на пълноценно участие в културния и творческия живот и насърчават предоставянето на подходящи и равни възможности за културна и творческа дейност, отдих и отмора.

Водени от тези разбирания, редица европейски държави ограничават достъпа до атракционни услуги по критерия „подходяща възраст“, съобразявайки възможните рискове за ползвателите на атракционни с техническите характеристики на атракционните съоръжения и физическите дадености на ползвателя – ръст, тегло и др.

В този смисъл, ползвател на дадена атракционна услуга не може да бъде лице, което не отговаря на изискванията на атракционното съоръжения за възраст, ръст и тегло,

за да се гарантира безопасността на този ползвател. Това е широко разпространен принцип за осигуряване безопасността на ползвателите на атракционни в световен мащаб. Считаме, че той следва да бъде приложен пряко и в законодателството уреждащо тези обществени отношения в страната ни, без да се въвеждат допълнителни административни тежести за доставчиците на атракционни услуги.

Въвеждането на допълнително изискване в чл. 13 от Проекта за подписване и представяне на декларация от пълнолетно лице, отнасяща се за лице под 14 години – ползвател на атракцион, би могло да ограничи правото на това лице за достъп до игри и дейности за отмора, ако тези дейности са подходящи за неговата възраст. Това може да доведе до пряко нарушение на Конвенцията за правата на детето от страна на Република България като страна, която я е ратифицирала и се е задължила да я спазва. Следва да подчертаем и че съгласно чл. 28 от Закона за нормативните актове, Проектът на закон или кодекс, трябва да съответства с правилата на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.

Още повече въвеждането за изискване за предоставяне на такава декларация, нейното съхранение и защитата на личните данни, попълнени в нея, създава допълнителна административна тежест за доставчиците на атракционни услуги.

Представянето, попълването и съхранението на тази декларация ще доведе до невъзможност доставчика на атракционна услуга да обезпечи изпълнението ѝ, преди да е администрирал декларациите на всички ползватели на услугата, спазвайки действащото в страната законодателство, гарантиращо защитата на личните данни и обработката на документи. Тази административна „тежест“ на практика ще забави изпълнението на услугата и ще е предпоставка за претенции за неточното ѝ изпълнение от страна на ползвателите към доставчика.

Следва да отбележим и че самото предоставяне на декларация от пълнолетно лице по никакъв начин не гарантира живота и здравето на непълнолетното лице, използващо атракцион, който не е подходящ за неговата възраст, и в случай, че недобросъвестен доставчик на атракционни услуги допусне непълнолетен ползвател до съответния атракцион.

Предвид гореописаното, изразяваме становище, че най-добрата мярка, гарантираща безопасността на ползвателите на атракционни услуги под 14-годишна, е ограничаването използването на атракционни, които не са подходящи за тези ползватели, а това от своя страна да бъде съобщавано на ползвателите и на техните пълнолетни придружители по подходящ и категоричен начин.

Автор: Калоян Ковачев (23.09.2025 17:13)

Относно ползването на тези услуги от деца под 14 години
Считаме, че предложението законопроект съдържа разпоредби, които ако влязат в сила ще затруднят предоставянето на атракционни услуги в страната. От една страна това ще доведе до ограничаване на свободната търговска инициатива в Република България, а от друга ще създаде предпоставка за нарушаване на гарантираните права и свободи на децата, съгласно ратифицираните от страната ни международни договори.

С цел систематизиране на настоящото становище, прилагаме към него публикувания Проект с нанесени редакции от наша страна, като бихме искали да обърнем по-подробно внимание на два момента от Проекта касаещи въвеждане на изискване за застраховка на доставчиците на атракционни услуги и ползването на тези услуги от деца под 14 години.

На първо място, считаме, че в процеса на създаване на така предложената разпоредба на чл. 8, ал.1 от Проекта, а именно : „Доставчиците на атракционни услуги по чл. 2 застраховат отговорността си спрямо лицата, ползващи услугата и спрямо трети лица.“ не е приложен един от основните аналитични инструменти на законотворчеството, а именно прилагане на оценка на въздействие на предложената разпоредба, съгласно изискванията на Глава Втора от Закона за нормативните актове . Оценката на въздействието гарантира, че процесът на вземане на решения и приемането на законодателство се базира на практики и данни, както и че предлаганата нормативна промяна съответства на целите на предложеното регулиране на обществените отношения.

В настоящия случай липсва анализ доколко е възможно въобще въвеждането на специфична застраховка за доставчиците на атракционни услуги, предвид това, че към настоящия момент такава не се предлага от осъществяващите застрахователна дейност в страната застрахователни дружества. Липсата на такъв застрахователен продукт ще доведе или до установяването на много дълъг период между приемането на закона от парламента и влизането му в сила (*vacatio legis*), докато се въведе подходящ застрахователен продукт, което ще постави под риск обществените отношения по предоставянето на атракционни услуги, или на практика ще преустанови дейността на доставчиците на тези услуги под страх от налагане на административнонаказателна отговорност, предвидена в разпоредбата на чл. 30 от Проекта, ако той влезе незабавно в сила след приемането му като закон от Народното събрание на Република България.

Предвид гореописаното, изразяваме становище, че за да се гарантира отговорността на доставчиците на атракционни услуги спрямо техните ползватели, в най-кратки срокове след приемане и обнародване на Проекта като закон, единственият възможен и приложим вариант е застраховката „Злополука“, такава каквато се прилага на пътниците в обществения транспорт. Тази застраховка би обезщетила ползвателите на всички атракциони, без значение дали атракционните услуги се извършват с моторни, пътни превозни средства или без, защото по същество всички атракциони имат определен брой места и капацитет на използване на съоръженията, с които се предоставят атракционните услуги. Такъв тип застрахователен продукт е наличен и се предлага от застрахователните дружества в страната, като документът доказващ, че едно лице е бил ползвател на атракционна услуга е билета издаден от доставчика на тази услуга. Основни покрити рискове на тази застраховка са смърт от злополука или инвалидност вследствие злополука, каквито по същество са и рисковете, които вносителят на Проекта цели да покрие с въвеждането на изискване за застраховка.

Автор: Николай Гелов (23.09.2025 16:04)

Възражения по § 6 от ПЗР

Възразявам срещу предлаганата промяна в чл. 471, ал. 2 на КЗ, с която за средства за обществен превоз на пътници следва се определят и бавнодвижещи се превозни средства, предназначени за теглене на каравани и вагони, използвани за развлекателна дейност. Това на практика са превозни средства-влекачи, в които няма места за пътници. Така че за тях всъщност няма как да се сключи задължителната застраховка „Злополука“ на пътниците.

Автор: Николай Гелов (23.09.2025 16:03)

Възражения по § 5 от ПЗР

1. Възразявам срещу предлаганото изменение и допълнение в ал. 1 на чл. 24г от ЗАП по следните съображения:

- думата „превоза“ е в единствено число, докато изречението започва с множественото число на тази дума – „превозите“;

- думата „притежавам“ обичайно се отъждествява с право на собственост, а в същото време превозното средство, с което се извършват атракционните превози, може да бъде и наето;

- в ал. 2 не се съдържа конкретни изисквания към превозните средства, така че няма логика в изречение първо на ал. 1 да се прави препратка към такива изисквания;

С оглед на горното предлагам изречение първо на ал. 1 в чл. 24г да се промени по следния начин:

*„Превозите с атракционна цел се извършват **със собствени и/или наети пътни превозни средства** от търговци, регистрирани по Търговския закон и вписани в базата данни на общината, където ще се **извършват превозите**.*

2. Предложената промяна в досегашната ал. 5 на чл. 24г от ЗАП е неясна. Превозните средства от категория М1 са леки автомобили и за тяхното управление се изисква свидетелство за управление В.

3. Предлагам от предложената нова ал. 7 в чл. 24г от ЗАП да отпаднат думите „и постигнатите договорености с Кмета на съответната община“.

Мотиви: С тези думи се прави намек за корупция. Ако има някакъв договор, то той е сключен с общината, а не с кмета.

4. Предлаганият нов чл. 24г¹ в ЗАП е формулиран много неясно и двусмислено, от което ще възникнат трудности по точното прилагане на закона.

Мотиви:

1) Алинея 1 на чл. 24г¹ регламентира с какви превозни средства се извършват превозите с атракционна цел. Но това е направено и в т. 57 на §1 от ДР на ЗАП. Така

че ал. 1 ще внесе само объркване.

2) В ал. 2 на чл. 24г¹ се говори за лицата по чл. 24г, ал. 1. Но там има две категории лица – търговци и кметове. Следва да се уточни за кои точно лица става въпрос.

3) В ал. 3 на чл. 24г¹ се съдържа противоречие – от една страна т. 1 препраща към всички задължителни условия за вписване по чл. 24г, ал.2, т. 2, които включват и документ за собственост или договор за ползване на превозното средство, а от друга страна т. 2 е специално посветена само на липсата на договор за ползване на превозното средство, тоест само на едно от задължителните условия за вписване по чл. 24г, ал.2, т. 2.

4) Точка 3 от ал. 3 на чл. 24г¹ е формулирана неправилно и трябва да се промени по следния начин:

„3. лицето по чл. 24г, ал. 1 е подало писмено заявление за заличаване на съответното превозно средство от базата данни.“

5) Алинея 5 на чл. 24г¹ е много объркваща. В предходните алинеи 3 и 4 на същия член се говори за заповед на кмета, а в ал. 5 изненадващо се оказва, че заповед за заличаване на вписване може да издаде и оправомощено от кмета длъжностно лице.

Предлагам ал. 5 да се промени по следния начин:

(5) Заповедите, издадени по реда на ал. 3 или ал. 4, могат да бъдат оспорени по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

5. Предлаганото допълнение в ал. 1 на чл. 93 е неподходящо, защото изброените в тази алинея документи са издадени за моторното превозно средство, докато заповедта за определяне на маршрут при превоз с атракционна цел не се издава за моторно превозно средство (предлаганата нова ал. 3 на чл. 24г не указва, че заповедта се издава за моторно превозно средство).

6. Предлаганото допълнение на ал. 2 от чл. 93 е незаконосъобразно. Няма законово задължение водачите на превозни средства, с които се изпълняват превози с атракционна цел, да носят заповедта за определяне на маршрута за тези превози. Така че непредставянето при проверка на тази заповед не може да е основание за налагане на наказание.

7. От разпоредбите на предлагания нов чл. 96е в ЗАП не става ясно дали отписването от базата данни става служебно, на база издаденото за нарушението наказателно постановление, или е необходима заповед на кмета.

Също така не е ясно дали отписването от базата данни представлява наказание или е принудителна административна мярка. Ако е първото, това е нарушение на ЗАНН, където такъв вид административно наказание не е предвиден, а ако е второто – разпоредбата трябва да се премести в глава девета.

Автор: Николай Гелов (23.09.2025 16:00)

Възражения по § 4 от ПЗР

Предлагам да отпадне §4 от ПЗР по следните съображения:

- в наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България се съдържа легално определение за „джет“, така че няма нужда да се създава различно по смисъл определение за същия термин и в Кодекса за търговското корабоплаване;

- дейностите, свързани с водноатракционни услуги, се регулират с наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България. Така че е логично, ако ще се въвеждат изисквания към водачите на джетове, това да стане с изменение и допълнение на тази наредба, а не с дописване на Кодекса за търговското корабоплаване.

Автор: Николай Гелов (23.09.2025 15:59)

Възражения по допълнителните разпоредби

Предлагам в §1 на ДР да се промени определението по т. 4 за „водноатракционни услуги“ по следния начин:

4. „Водноатракционни услуги“ са услуги, свързани с използване на плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение срещу заплащане.

Мотиви: В наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България вече се съдържа легално определение за „водноатракционни услуги“.

Автор: Николай Гелов (23.09.2025 15:58)

Възражения по глава седма

Възразявам анблок срещу разпоредбите, включени в глава седма, по изложените по-долу съображения.

Първата алинея от чл. 24 спокойно може да отпадне като просто се прецизира определението, дадено в §1, т. 1 от ДР по следния начин:

1. „Акредитиран орган за контрол“ е орган за контрол, акредитиран от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ по БДС EN ISO/IEC 17020 при условията и по реда на Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието.

А нуждата от прецизиране на определението и така е налице, тъй като в закона се използва терминът „акредитиран орган за контрол“, а не „Акредитиран орган за контрол на съоръженията, оборудването и предпазните средства на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност“.

Освен това акредитацията (виж повече на <https://www.nab-bas.bg/akreditatsiya/kakvo-e-akreditatsiya.html>) представлява официално признаване на компетентност за

изпълнение на конкретни задачи от специализиран държавен орган (ИА „БСА“). Което означава, че органът по оценка на съответствието (наричан в закона „акредитиран орган за контрол“) е оценен и постоянно контролиран да доказва своята компетентност, безпристрастност и възможности да прави оценки за съответствие по международно признати стандарти. Така че ал. 2 от чл. 24, както и чл. 25 и чл. 26 са абсолютно безпредметни.

Систематичното място на разпоредбите на ал. 3 и 4 от чл. 24 е в чл. 18, тъй като се отнасят към общите правила и нормативи за безопасност (виж заглавието на глава трета). От ал. 3 на чл. 24 трябва да отпадне първоначалния контрол, освен ако той бъде добавен и в чл. 18.

Разпоредбата на ал. 5 от чл. 24 е абсолютно ненужна. Ако контролът е извършен и са издадени необходимите документи, няма никакво значение дали възлагането на тази дейност е станало с писмен договор. Ненужността от тази разпоредба се доказва и от липсата на подобна на нея в чл. 27.

Разпоредбата на чл. 27 е много неясна. Наредбата по чл. 119е от ЗГВ се отнася до дейности, свързани със свръхлеки въздухоплавателни средства (СлВС), с които се извършват полети с **нетърговска цел**. А въздушноатракционните услуги са търговска дейност. Освен това чл. 153 от въпросната наредба принципно не допуска употребата на СлВС за въздушноатракционни услуги.

В глава седма липсват каквито и да е разпоредби за контрол по отношение на съоръженията, оборудването и екипировката, използвани за водноатракционни услуги. А в глава шеста също липсват такива разпоредби.

Автор: Николай Гелов (23.09.2025 15:55)

Възражения по чл. 23

В ал. 1 на чл. 23 има неясна препратка към други водни обекти.

Затова предлагам в ДР да се добави определение за „воден обект“, за да е ясно дали това понятие следва да се разбира в смисъла на т. 34 от ал. 1 на §1 от ДР на Закона за водите или означава нещо друго.

Освен това предлагам по отношение предоставянето на водноатракционни услуги на места, различни от посочените в чл. 22, ал. 1, субсидиарно да се прилагат разпоредбите на наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

Мотиви: В случая става въпрос за уреждане на обществени отношения от една и съща област – водноатракционни услуги, независимо от мястото, където се предоставят тези услуги. Ето защо трябва да се спази изискването по чл. 10, ал. 1 от ЗНА.

Автор: Николай Гелов (23.09.2025 15:54)

Възражения по чл. 22

Обществените отношения, свързани с извършването на водноатракционни услуги с яхти, лодки и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение вече са уредени с наредбата по чл. 5, ал. 4 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, приета с ПМС № 293 от 07.12.2009 г.

Така че препратката, съдържаща се в ал. 1 на чл. 22 към Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България и всички подзаконовни актове по неговото прилагане, е неправилна.

Освен това текстът на алинеята не е формулиран на ясен и разбираем език.

Затова предлагам ал. 1 на чл. 22 да се редактира по следния начин:

*(1) Предоставянето на водноатракционни услуги по чл. 2, ал. 2, т. 3 във вътрешните морски води, териториалното море и вътрешните водни пътища се извършва от доставчици на услуги, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1 при спазването на изискванията на този закон **и на наредбата по чл. 5, ал. 4 и чл. 76а** от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България и подзаконовите актове по неговото прилагане.*

С оглед на предложената редакция на ал. 1 на практика още повече се лишава от смисъл съществуването на ал. 2 и 3 в чл. 22. Затова предлагам те да отпаднат.

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:21)

Допълнително становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения

3. Възниква риск от дублиране на контрола. В чл.6 и чл.39 се разпределят правомощия между кметове, Морска администрация, ГВА, Комисия за защита на потребителите. Липсва разписана координация кой носи последната отговорност, респ. това може да доведе до противоречиви и разнопосочни предписания от различните контролни органи.

4. Разпоредбата на §3 предвижда 6 месечен срок за привеждане на съществуващите съоръжения в съответствие с нормите на закона. Следва да се отбележи, че при по-сложни конструкции това е нереалистично, особено ако трябва да се минава през нови акредитационни органи.

5. Документация и дневници – чл.17 и чл.19 изискват ежедневни предексплоатационни проверки и поддръжка с 5-годишно съхранение. Това е добра практика, която реално и сега съществува, но следва да отбележим, че законопроектът не уточнява дали е допустима изцяло електронна форма и кой я заверява. Това би създавало несигурност за проектантите на атракционни съоръжения при предаване на обекта.

Моля тези допълнителни съображения да бъдат считани за неразделна част от подаденото становище от името на „СДРУЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА

АТРАКЦИОННИ СЪОРЪЖЕНИЯ“.

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:20)

Допълнително становище от сдружение на собствениците на атракционни съоразения
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

На 10.09.2025г. на Интернет-страницата на Министерство на транспорта и съобщения и в портала за обществени консултации към Министерски съвет е публикуван проект на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност.

В законоустановения срок подадохме подробно мотивирано **становище** относно законопроекта от името на „СДРУЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА АТРАКЦИОННИ СЪОРЪЖЕНИЯ“, което представлява и обединява значителен брой физически и юридически лица, предоставящи различни атракционни услуги.

С настоящото допълнително становище, което депозираме в дадения 14-дневен срок, изразяваме свои допълнителни съображения относно отделни разпоредби от законопроекта, касаещи техническите стандарти и изисквания към съоръженията, и практическото прилагане на закона.

1. Липсва яснота относно техническите стандарти, които ще се прилагат спрямо съоръженията. В текстовете на законопроекта често се говори за това, че съоръженията трябва да отговарят на нормативните изисквания (чл.11, т.1; чл.20 и др.), без да са посочени конкретни EN/ISO или национални стандарти, нито кои точно директиви и регламенти от Европейското законодателство се приемат за задължителни. Това оставя възможности за твърде широко тълкуване при прилагането на закона от производители, проектанти и контролни органи.

2. Липсва разписана конкретна процедура при модификации на съоръженията – чл.18 изисква „управление на промени“ и сертификат от акредитиран орган, но не е описано какъв вид изчисления, чертежи или изпитвания се изискват. За проектантите това е критично важно, защото без ясни нормативно разписани стъпки и правила, може да има различни изисквания в различни общини или органи.

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:19)

Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоразения

13. Предлагаме от текста на **чл.28, ал.2** да отпадне основанието за издаване на заповед за незабавно спиране на експлоатацията на атракционното съоръжение поради **липса на аварийно спиране**. Това е неприложимо за лунапарк атракционите, тъй като отново се работи по наредбата.

14. Неоправдано високи са заложените санкции при ангажиране на административно-наказателна отговорност за лицата, допуснали съответните нарушения. В чл.29, ал.1 се предвижда санкция от 10 000 до 50 000лв. за доставчик, който предоставя услуга по чл.2 без вписване в регистъра или без сертификат за контрол, издаден от акредитиран орган за контрол за съответното съоръжение. Предлагаме тези санкции като долен и горен праг да бъдат редуцирани и съответно намалени като се отчете незначителната тежест и степен на опасност на нарушението, тъй като съоръжението може да е напълно изрядно и безопасно за използване, но въпреки това доставчикът да бъде санкциониран със значителна сума единствено заради това, че не е извършено едно формално действие, а именно вписване в регистъра или липсата на издаден от частен орган за контрол документ.

15. Крайно неясен и неприложим е текстът на чл. 37, ал.3, според който за нарушения, довели до смърт, санкциите се налагат в максимален размер, без да се изключва наказателна отговорност по общия ред. В случая следва да се работи по българското законодателство за установяване на виновника и едва тогава да се прилага каквато и да е санкция. Отделно от това, разпоредбата противоречи на чл.33, ал.1 от ЗАНН, която изключва възможността за образуване на административно-наказателно производство когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата.

16. Предлагаме от дефиницията за „Увеселително съоръжение“ по §1, т.6, а именно: Увеселителни съоръжения са всяко съоръжение или съвкупност от такива, технически устройства, конструкции или системи, предназначени за атракционни цели, които функционират чрез движение с висока скорост, бързо въртене или интензивно задвижване или на голяма височина, да отпаднат лунапарк атракционите.

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:19)

Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения

9. С чл.13, ал.1 се въвежда изискване ползването на услуги от лица под 14 години да се разрешава ако са придружени от пълнолетно лице, което е подписало декларация за информирано съгласие. С ал.2-ра пък се въвежда задължение на лицата преди ползването на услугата по чл.2 да се запознаят с правилата по чл.12, за което подписват декларация за информирано съгласие, с която да удостоверят, че са запознати с тях и че им е бил проведен инструктаж преди ползване на услугата. Със същата разпоредба се предвижда декларациите да се номерират и да се съхраняват за срок от една година.

Никъде по света няма такова нещо. Подобно изискване за попълване на декларация от всяко лице, използващо какъвто и да е атракцион, е практически неизпълнимо и би довело до огромен хаос, особено при масовите атракциони като лунапаркове, разполагащи с въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, мини влачета и

стрелбища. Това е неприложимо заради огромния брой документи, които ще следва да се попълват и съхраняват за период от 1 година. Нещо повече, проектът на закон не дава отговор на въпроса как ще се осигури спазването на неговите изисквания за ползване на услуга от лица под 14 години с придружител, ако съответният атракцион не позволява това – например някои от въртележките.

10. Предлагаме да отпаднат за лунапарковете като **неприложими** разпоредбите на **чл. 14**, предвиждащ преди ползването на услуга лицата да се запознаят с правилата за безопасност при ползване на услугата и да подпишат декларация за информирано съгласие, както и **чл. 15, т.2** относно случаите в които лицата отказват да се запознаят с правилата за ползване на безопасност при ползване на услугата или да подпишат декларация за информирано съгласие.

11. Предлагаме отпадането на чл. 18 според който атракционните съоръжения ще подлежат на ежегоден контрол от акредитиран орган за контрол, ако в друг нормативен акт не е определен друг по- кратък период. За лунапарк атракционите се работи по наредбата за контролните органи, които имат право да ги проверяват. В разпоредбата не е посочено кой ще е органът за контрол и по какъв ред ще се извършва контролът.

12. Не сме съгласни с чл.24, въвеждащ нова излишна фигура в отношенията между държавата и доставчиците на услуги, а именно фигурата на акредитиран орган за контрол. Разпоредбата указва в ал.1, че контролът на съоръженията, оборудването и екипировката, включително предпазните средства използвани при предоставянето на услуги по чл. 2 се извършва от акредитирани органи за контрол вида съгласно изискванията БДС EN 130 / IEC 17020. Предвижда се контролът да се извършва по писмен договор между доставчик на услуги и акредитирания орган, което означава допълнително натоварване и необосновани разходи за доставчиците. Отново **предлагаме за лунапарк атракционите това изискване за упражняване на контрол от акредитиран орган да отпадне.** Що се касае до лунапарк атракционите **се работи по действащата наредба.**

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:18)

Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения

6. На следващо място, законопроектът предвижда в чл.9, ал.1 доставчиците на услуги по чл.2 да утвърждават план за безопасност при предоставяне на услугата и за определяне на отговорно лице за безопасността, което съгласно ал.3-та трябва да притежава най-малко средно специално или висше образование в техническа или сходна област и най-малко една година опит в експлоатацията или поддръжката на

съоръжения, оборудване или екипировка, с които се предоставят услуги по чл.2.

Планът за безопасност е и един от изискуемите се документи по чл.7, ал.1, т.4 за вписване в регистъра по чл.6, ал.1. А според чл.7, ал.1, т.5 доставчикът, който желае да бъде вписан в регистъра, следва да посочи в заявлението и отговорно лице по безопасността с данни за контакт.

Противопоставяме се и на изискването по чл.7, ал.1, т.8 за представяне на сертификат за оценка на съответствието, издаден от акредитиран орган за контрол. Тук отново се въвежда една ненужна допълнителна административна тежест, тъй като всички наши съоръжения разполагат с валидни технически паспорти. Тази разпоредба също следва да отпадне.

Изискването по чл.9, ал.4, т.6 за притежаване на задължителни специфични умения свързани с предоставянето на съответната услуга – следва да отпадне за атракционите тип „лунапарк“.

Считаме, че изискванията за съставяне, утвърждаване, съдържание и представяне на план за безопасност и отговорно лице по безопасността следва да отпаднат, а именно чл.7, ал.1, т.4, т.5 и т.8, както и целият чл.9.

7. Разпоредбата на чл.11, гласяща, че при предоставянето на услуга по чл. 2 доставчиците използват съоръжения, екипировка и оборудване, които отговарят на нормативните изисквания и осигуряват ползването и съхранението им в съответствие с тези изисквания и с приложимите стандарти и изисквания на производителя, **също трябва да отпадне за лунапарк атракционите**, тъй като тези изисквания са въведени в действащата наредба, по която работим.

8. Следва да отпадне и чл. 12, съгласно който доставчиците на услуги по чл. 2 провеждат предварителен инструктаж преди началото на предоставяне на услугата по чл. 2 на всяко лице като го запознават подробно с правилата и дават необходими пояснения. Това изискване е неприложимо за лунапарк атракциони, поради големия брой хора, масово посещаващи подобни атракциони. То би довело до значително затрудняване и дори до блокиране на работата на лунапарк атракционите. Дори и при най-добро желание от страна на доставчика да изпълни това изискване, то ще е практически невъзможно, тъй като не биха могли да се обработят толкова много документи спрямо неограничен брой хора/посетители.

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:17)

Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения

4. Настояваме да се преработи чл.4, ал.2 от проекта на закон и изискването услугите да са придружени с документ от производителя за съответствието на съоръженията, оборудването и екипировката с приложимо законодателство за изискванията за безопасност. В България има приложимо законодателство и това е действащата

Наредба № V-12-707 от 15.11.2013г. Имат право да работят всички съоръжения, които са произведени и в България и имат съответната документация по тази наредба, а това са всички съоръжения, произведени в България преди и след 2005-та г., както се класифицират атракционите според действащата Наредба.

5. С чл.6, ал.1 от законопроекта се предвижда създаването към Министъра на туризма на **публичен електронен регистър** на доставчиците на услуги по чл.2 от същия законопроект.

Съответно съгласно чл.7, ал.1 всяко лице, което възнамерява да предоставя услуга по чл.2 е задължено да подаде заявление по образец до министъра на туризма или до кмета на **съответната** община в случаите по ал. 3 за вписване в регистъра. Разпоредбата на чл.7, ал.4 пък задължава лицата, възнамеряващи да предоставят услуга по чл.2, да уведомяват министъра на туризма или кмета на съответната община – в случаите по ал.3, за всяка промяна на данните от заявлението по ал.1 в 14-дневен срок от настъпване на промяната.

Смятаме, че е нужно тези текстове да се прецизират и редактират, защото възникват редица неясноти и противоречия. Законопроектът не дава отговор на въпросите – какъв ще е териториалният обхват на вписването в регистъра, доколкото с такива права ще разполагат освен министъра на туризма още и кмета на общината, съгласно чл.6, ал.3.

В тази връзка не става ясно кой кмет ще е компетентен да извършва вписването – този по местоживееене или адресна регистрация на физическото или юридическото лице, или където се работи по отделните общини. Неясно е ако доставчик на услуги бъде вписан еднократно в регистъра от министъра на туризма, дали вписването ще важи за територията на цялата страна, или ще е необходимо доставчикът да подава отделно заявление до кмета на съответната община, в която възнамерява да предоставя услугата.

Не е изяснено и какъв ще е времевият обхват на вписването в регистъра, дали за това ще се дължи такса и в какъв размер ще е тя. Ще е нужно ли да се подновява през определен период или еднократното вписване ще е достатъчно.

Следва да се отбележи, че по принцип съоръженията, чрез които се предоставят атракционни услуги, в много случаи са мобилни, не са стационарни и рядко се задържат в едно населено място за по-дълго време. Въведеното в проекта на закон изискване за подаване на заявление до кмета на съответната община за вписване в регистъра **би създавало значителна административна тежест върху задължените лица.** При повече от 200 общини в България на практика лицата, предоставящи атракционни услуги, ще бъдат принудени при всяко преместване на атракционните съоръжения в ново населено място да подават ново заявление и да поддържат за значителна по обем документация. От проекта на закон не става ясно и дали след като вече веднъж са вписани в регистъра от съответен кмет на община, това вписване ще важи за неопределено време или ще се налага при всяко последващо посещение на съответната община да се подава ново заявление. В тази връзка

лицата, предоставящи атракционни услуги, различни от въздушноатракционните и водноатракционните, биха били поставени в неизгодно и неравностойно положение, доколкото те са по-мобилни при предоставянето на услугите си и не се задържат на едно място за дълъг период от време.

Нашето становище е, че от чл.6 трябва да отпадне ал.3 за вписване в регистъра от кмета на общината или оправомощено от него лице.

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:16)

Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоразения

2. Сдружение на собствениците на атракционни съоръжения настоява за изключването на лунапарк атракционите от чл.2, ал.2, т.1 на проекта на закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност.

Настояваме да продължим да работим по съществуващата и действаща в момента Наредба: № V- 12 - 707 от 15.11.2013г. за условията и реда за устройство безопасността и техническите изисквания към съоръженията, поставени в увеселителни обекти, издадена от МРРБ, МВР, Министерство на младежта и спорта, съгласувана с Министерство на инвестиционно проектиране. Става дума за обществени отношения, уредени вече с подзаконен нормативен акт, за което не е необходимо приемането на специален закон. Съгласно чл.3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ със закон се уреждат първични или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. В конкретния случай не може да се говори за обществени отношения от такъв характер, че уреждането им да се нуждае от приемането на специален закон. Наредбата що се касае до лунапарк атракционите работи достатъчно добре и няма нужда от преуреждане на този сегмент от развлекателната индустрия. Намираме, че много по-голяма нужда от уредба имат услугите, предоставящи превозни средства под наем като АТВ-та, бързите и други подобни, за които няма и една дума в проекта на закон. Неосновано е обаче да се вкарват в закона вече регламентирани и уредени в наредба отношения по предоставяне на лунапарк атракциони.

3. Възразяваме против дадената в **чл.2, ал.1** дефиниция на атракционните услуги, представляващи източник на повишена опасност, а именно: всяка дейност, свързана с използването на съоръжения, оборудване или екипировка с развлекателна цел, която би могла да доведе до непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите и/или на трети лица, и която се предоставя срещу заплащане. От дефиницията по чл.2, ал.1 следва да бъдат изключени лунапарк атракционите, тъй като те не попадат в приложното ѝ поле. От дефиницията следва да отпадне и думата „косвена“ що се касае до характера на опасността, тъй като по този начин всяка едно атракционно съоръжение, дори и най-безобидното, чието използване не застрашава никого, би попаднало под приложното поле на закона на

база на така общо дефинираната опасност. В проекта на закон липсва яснота какъв смисъл влагат изготвилите проекта когато предлагат за опасни да се считат и съоръженията, които създават косвена опасност. Няма дефиниция на това що е то косвена опасност и в кои случаи може да се говори за такава.

Автор: Димитър Бичев (23.09.2025 10:14)

Становище от сдружение на собствениците на атракционни съоръжения
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

На 10.09.2025г. на Интернет-страницата на Министерство на транспорта и съобщения и в портала за обществени консултации към Министерски съвет е публикуван проект на Закон за общите изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност.

В законоустановения срок представям настоящото **становище** от името на СДРУЖЕНИЕ НА СОБСТВЕНИЦИТЕ НА АТРАКЦИОННИ СЪОРЪЖЕНИЯ, което представлява и обединява значителен брой физически и юридически лица, предоставящи различни атракционни услуги.

Бихме искали да изразим своето несъгласие с голяма част от предложените текстове в законопроекта, които считаме за неприемливи и несъобразени със Закона за нормативните актове и със спецификата на обществените отношения, които се цели да бъдат уредени с проекта на закон. Считаме така изработеният проект на закон за недобре обмислен, изработен набързо, като с него се въвеждат значителни по обем административни тежести и рестрикции, задължения и изисквания спрямо лицата, предоставящи атракционни услуги.

Не е съобразен фактът, че тези обществени отношения вече имат своята уредба в Наредба: № V- 12 – 707 от 15.11.2013г. за условията и реда за устройство безопасността и техническите изисквания към съоръженията, поставени в увеселителни обекти, издадена от МРРБ, МВР, Министерство на младежта и спорта, съгласувана с Министерство на инвестиционно проектиране.

1. На първо място намираме, че даденият срок от 14 дни за провеждане на обществено обсъждане и за даване на становища и предложения, е твърде кратък и не позволява заинтересованите лица и по-широк кръг от хора да се запознаят подробно със законопроекта и мотивите за изготвянето му, и да вземат становище по тях, както и да направят своите предложения. Към законопроекта не са изложени обосновани мотиви, от които да е видно, че става дума за изключителен случай, в каквато хипотеза може да се намали срокът за обществено обсъждане, предложения и становища, по реда на чл.26, ал.4 от Закона за нормативните актове. Няма празнота в законодателството, която да налага неотложната регламентация на тези обществени отношения. Въпреки масовият характер на услугите, те са нормативно урегулирани с действащ подзаконов нормативен акт. **Поради това настояваме**

срокът за обществено обсъждане да бъде удължен и да се даде възможност за по-задълбочено и подробно запознаване на заинтересованите страни с проекта на закон и мотивите за неговото изготвяне. Също и да можем да вземем по-обосновано и аргументирано становище относно текстовете на закона, предложени за обществено обсъждане.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 23:09)

Възражение относно ал. 7 на чл. 21
Алинея 7 на чл. 21 гласи следното:

*(7) **Изискванията за безопасност при предоставяне на услугите по ал. 1**, както и за безопасност на съоръженията, оборудването и екипировката, с които те се предоставят, се уреждат в наредба на Министерския съвет, по предложение на министъра на транспорта и съобщенията и министъра на икономиката и индустрията.*

В същото време ал. 1 на същия член гласи:

*(1) Предоставянето на въздушноатракционни услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2 се извършва от доставчици на услуги, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1 при **спазване на изискванията на този закон, Закона за гражданското въздухоплаване и актовете по прилагането му.***

От начина, по който завършва ал. 1, се разбира, че трябва да се спазват изискванията, посочени в актовете по прилагането на втория закон – ЗГВ, но не и изискванията на актовете по прилагането на „този закон“. При това положение изискванията на наредбата по ал. 7, въобще трябва ли да се прилагат?!?

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 23:08)

Възражение относно ал. 6 на чл. 21
Алинея 6 на чл. 21 гласи следното:

*(6) **Забранява се предоставянето на въздушноатракционна услуга, представляваща скок с уингсют.***

А определението за „въздушноатракционна услуга“, което се съдържа в §1, т. 3 от ДР гласи следното:

3. „Въздушноатракционни услуги“ са тандемни полети, които се изпълняват от пилот-инструктор с парапланер/делтапланер, както и тандемни скокове с парашут, които се изпълняват от тандемен инструктор, полети с аеростати от екстремнен характер, вкл. и бънджи скок от аеростат;

Въпрос с повишена трудност: След като в определението за „въздушноатракционни услуги“ изчерпателно са изброени всички такива услуги и сред тях липсва „скок с уингсют“, какъв е смисълът от ал. 6 на чл. 21???

Как може скок с уингсют да се предоставя като „въздушноатракционна услуга“, при положение че по определение този вид скокове не са такава услуга?!?

Пълен nonsens!!!

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 23:07)

Възражение относно ал. 5 на чл. 21

И в ал. 5, подобно на ал. 3, се говори за „демонстрационни полети“, каквито липсват в определението за „въздушноатракционни услуги“. Освен това се поставя изискване едва ли не всички въздушноатракционни услуги да се предоставят „само от тандемен инструктор“.

Кое то поражда следните въпроси:

1. Каква е разликата между „тандемен инструктор“ и „инструктор“?
2. Как се лицензират/сертифицират "тандемните инструктори"?
3. „Тандемният инструктор“ един и същ ли е при полети с парапланер/делтапланер и при скокове с парашут?
4. „Тандемен инструктор“ равносилно ли е на „доставчик на услуги“?

Ако отговорът на последния въпрос е положителен, предлагам ал. 5 да се измени по следния начин:

*(5) Тандемни и демонстрационни полети с парапланер/делтапланер, както и тандемни скокове с парашут, се предоставят само от **доставчик на услуги по чл. 2, ал. 2, т. 2, който е** тандемен инструктор.*

Ако, обаче, отговорът на този въпрос е отрицателен, тогава предлагам ал. 5 да се промени по следния начин:

(5) Въздушноатракционни услуги, свързани с полети с парапланер/делтапланер или със скокове с парашут, се предоставят само чрез инструктор, назначен на трудов договор.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 23:03)

Възражение относно ал. 4 на чл. 21

Алинея 4 на чл. 21 е абсолютно излишна, защото тя единствено препраща към няколко регламента на Европейския съюз. Явно на авторите на законопроекта не им е известно, че регламентите имат пряко действие на територията на всички държави членки и не е необходимо да се правят препратки към тях в отделните закони. За

справка – чл. 15, ал. 2 от ЗНА.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 23:02)

Възражение относно ал. 3 на чл. 21

В ал. 3 се говори за „демонстрационни полети“, но в определенията за „въздушноатракционни услуги“, което се съдържа в т. 3 на §1 от ДР, липсват такива полети.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 23:01)

Възражение относно ал. 2 на чл. 21

Първото изречение на ал. 2 не е съобразено с разпоредбата на чл. 64а, ал. 2 от Закона за гражданското въздухоплаване, според която няма изискване търговските въздушни превози с безмоторни или свръхлеки въздухоплавателни средства с моторна тяга, както и полетите, които не включват превоз между различни летища, да се извършват от въздушни превозвачи, които отговарят на изискванията на този закон (ЗГВ).

Възразявам срещу изречение второ на ал. 2 от чл. 21 и предлагам то да бъде заличено от текста на закона, защото на практика дублира по смисъл разпоредбата на ал. 1 от същия член.

Освен това се използва неправилна терминология - вместо „оператори на въздухоплавателни средства“ трябва да се използва „авиационни оператори“, както е в изречение първо на алинеята.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 23:00)

Възражение относно ал. 1 на чл. 21

Видно от чл. 1 на законопроекта, както и от заглавието на самия закон, целта на нормативния акт е да се определят „общите изисквания за безопасност“ при предоставянето на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност.

И би било логично, подобно на глави втора и трета, в пета глава да бъдат посочени някакви „обща“ изисквания и/или правила за безопасност при предоставянето на въздушноатракционни услуги. Но нищо подобно. Само едно препращане към друг закон – ЗГВ. Излиза, че въздушноатракционните услуги се регулират от ЗГВ и актовете по прилагането му. Тогава защо изобщо тези услуги са включени в предмета на законопроекта?!?

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 22:59)

Принципно възражение по глава пета

Неясно защо глава пета е озаглавена „**Предоставянето на въздушноатракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност**“. Първото изумление идва от членуването на думата „предоставяне“, което е причина заглавието да звучи странно и неясно.

Второто изумление идва от съдържанието на глава пета. Всъщност тя съдържа само един член. И тук отново ще припомня за изискванията на чл. 28, ал. 1 от ЗНА, посочени в коментара ми за глава четвърта.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 22:59)

Възражения по глава четвърта

Възразявам срещу глава четвърта, защото тя изобщо няма място в този закон.

Мотиви: Съгласно чл. 10 от ЗНА обществени отношения от една и съща област не могат да се уреждат с няколко нормативни актове от една и съща степен.

Увеселителните съоръжения (вътележки, виенски колела, надуваеми съоръжения за игра и други) по същество представляват преместваеми обекти, като регулацията на тези обекти е уредена в раздел IX на глава трета от ЗУТ. Ако е необходима промяна в тази регулация, трябва да се спази изискването по ал. 2 на чл. 10 от ЗНА и да се направи допълнение или изменение на съответните разпоредби от ЗУТ.

Глава четвърта няма място в този закон и по още една причина – главата се състои само от един член (чл. 20). А съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗНА членовете се групират, съобразно предмета и броя им, в части, дялове, глави и раздели. Така че чл. 20 от закона би трябвало да се групира (*ако въобще може да се говори за групиране в случая*) най-много в раздел.

На следващо място имам възражения относно самото съдържание на глава четвърта по следните съображения:

- Съдейки по заглавието на главата, очаква се тя да съдържа разпоредби, уреждащи контрола на увеселителните съоръжения. Но такива разпоредби напълно липсват в тази глава. В същото време на контролът на съоръженията е посветена друга глава – седма.

- В ал. 2 на единствения член в тази глава неправилно се прави препратка към „услуги по ал. 1“, а е правилно препратката да е същата, както в ал. 1 – към услугите по чл. 2, ал. 2, т. 1. Освен това в тази алинея е посочено само едно изискване към съоръженията, оборудването и екипировката, които се използват при предоставянето на въпросните услуги, и то е те да притежават сертификати за безопасност. Като не става ясно нито от кого се издават тези сертификати (производител, сертифицираща организация или държавен орган), нито какъв е срока на тяхната валидност. Защото сертифицирането може да е еднократно, но може да е и периодично.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 21:39)

Възражение по чл. 18

Разпоредбата на чл. 18 се отнася до контрола на атракционните съоръжения, като вероятно става въпрос за увеселителни съоръжения (виж по-горния ми коментар по въпроса за атракционните съоръжения).

Но тази разпоредба няма място в глава трета, тъй като в предмета на тази глава не е включен контрола. Нейното систематично място е в глава четвърта – просто вижте как е озаглавена глава трета и съответно какво е заглавието на глава четвърта. Ако не разбирате правилата за строеж на нормативните актове, консултирайте се с някой юрист, който знае как се прилагат те.

Освен това в ал. 1 на чл. 18 трябва да се допълни, че атракционните/увеселителните съоръжения подлежат не само на периодичен, но също така и на първоначален контрол, за да се получи синхрон с разпоредбата на чл. 24, ал. 3.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 21:37)

Възразжения по чл. 16

Възразявам срещу т. 4-7 на чл. 16 по следните съображения:

- Информацията по т. 4 може да се види в регистъра по чл. 6, ал. 1. И това е смисълът на регистъра.
- С чл. 12 вече е въведено изискване правилата за безопасност да бъдат поставени на видно място и няма нужда да се указва, че трябва да бъдат във формата на табела. Като се има предвид минималното съдържание на тези правила, табелата може и да не е подходяща форма за тяхното представяне;
- Службите за спешна помощ следва да бъдат уведомени при злополука от персонала, който обслужва съоръжението. Така че информацията по т. 6 е излишна;
- Изискването по т. 7 трябва да се формулира като отделна алинея.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 21:36)

Атракционно съоръжение

На няколко места в закона (например в чл. 16, 17 и 18) се говори за „атракционно съоръжение“, но в закона липсва определение за такова съоръжение, а вместо това има определение за „увеселително съоръжение“.

Ако под „атракционно съоръжение“ следва да се разбира нещо различно от „увеселително съоръжение“, тогава да се даде определение и за него. В противен случай да се използва правилната терминология.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 21:34)

Възражения по чл. 14

Възразявам срещу т. 1 от чл. 14, защото тя на практика преповтаря разпоредбата на ал. 2 от чл. 13.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 21:32)

Предложения по чл. 12

Предлагам ал. 1 и ал. 2 на чл. 12 да се обединят в една разпоредба, която да гласи следното:

(1) Доставчиците на услуги по чл. 2 изготвят и поддържа на видно място правила за безопасност, които включват информация най-малко за:

- 1. възрастовите и други ограничения при предоставянето на услугата;*
- 2. правила за поведение на ползвателя преди, по време и след предоставянето на услугата;*
- 3. описание на възможните рискове;*
- 4. описание на забранените по време на предоставянето на услугата предмети, както и други специфични правила.*

Предлагам ал. 3 да се преномерираща на ал. 2 и да се промени по следния начин (в случай че не се приеме предложението ми за промяна на т. 3 на чл. 11):

*(2) Доставчиците на услуги по чл. 2 провеждат предварителен инструктаж преди началото на предоставяне на **съответната** услуга на всяко лице, **което иска да я ползва**, като го запознават подробно с правилата **за безопасност** и дават необходимите пояснения.*

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 21:30)

Предложение по чл. 11

Предлагам в чл. 11 разпоредбата на т. 3 да се промени по следния начин:

3. осигуряват провеждане на предварителен инструктаж на всяко лице, което иска да ползва услугата, и предоставят съответните индивидуални предпазни средства, необходими за безопасното ползване на услугата.

Мотиви:

- a) предложената т. 3 се дублира по смисъл с чл. 10, ал. 1;
- б) ще се вмени задължение на доставчиците да положат всички дължими грижи, за да осигурят максимално ниво на безопасност на ползвателите на услуги;
- в) ще се постигне по-добър синхрон с т. 2 на чл. 14.

Автор: Николай Гелов (22.09.2025 21:28)

Предложения по чл. 9 и чл. 10

Предлагам в основния текст на ал. 4 от чл. 9 да се заличат думите „по ал. 1“.

Мотиви: Според чл. 39, ал. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. препращане към разпоредби на същия акт се допуска по изключение само в определени случаи. А този случай не попада сред тях.

Воден от същите мотиви, предлагам в края на изречение първо на ал. 1 от чл. 10 думите „плана по чл. 9, ал.1“ да се заменят с „плана за безопасност“.

Автор: Ивелина Йорданова (18.09.2025 14:07)

Предложение за допълнение и уточняващи въпроси

В чл.2, ал.2, т.1 или в Допълнителни разпоредби да бъдат посочени конкретни увеселителни съоръжения, представляващи източник на повишена опасност.

1. С какъв метод се определя повишена опасност - например за различни възрастови групи ?

2. Вписаните веднъж от друга Община в НТР съоръжения необходимо ли е да бъдат вписани отново, при временно разполагане за една-две седмици на територията на друга Община, след като представят необходимите актуални документи за безопасност на съоръженията, оборудването и екипировката, с които се предоставят услугите-към периода посочен в Заявление за разполагане на атракционите?

Автор: Христо Сотиров (12.09.2025 21:57)

Атракциони с превозни средства

В проекта на закон липсват услугите по отдаване на АТВ-та, тротинетки и други превозни средства под наем за развлечение. Затова предлагам тези услуги да се добавят изрично в класификацията по чл. 2.

Ако предложението ми не се приеме, тогава нека да се допълни в чл. 3, че тези услуги не попадат в обхвата на този закон.

Така ще се знае при следващ инцидент с взето под наем АТВ или тротинетка кой министър (Г. Караджов) трябва да бъде сочен с пръст като виновник.

Автор: Александър Панделиев (12.09.2025 16:10)

Предложение по чл. 23 и чл. 39 от Закона

1.

„Чл. 23. (1) Предоставянето на водноатракционни услуги по чл. 2, ал. 2, т. 3 в други водни обекти, извън тези по ал. 1, се извършва от доставчици на услуги, вписани в регистъра по чл. 6, ал. 1 при спазването на изискванията на този закон и на актовете по неговото прилагане.“

При така написаната разпоредба не става ясно кои са тези „други водни обекти, извън тези по ал.1“., тъй като посочената ал. 1 не е ясно от кой член е. Може би се има предвид чл. 22, ал. 1 от Закона, но това не е ясно.

2.

„Чл. 39. Контролът по прилагането на този закон се осъществява от:

1. кмета на общината по местонахождение на предоставянето на атракционна услуга по чл. 2, ал. 2 или упълномощено от него длъжностно лице – за услугите по чл. 2, ал. 2, т. 1 и за водноатракционните услуги, когато се предоставят във водни обекти извън тези по чл. 2, ал. 2, т. 3;“

В чл. 2, ал. 2 от Закона са изброени атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, съобразно съоръженията, оборудването или екипировката, с които се предоставят, като в т. 3 е записано „водноатракционни услуги“. Тук отново не става ясно кои са тези „водни обекти извън тези по чл. 2, ал. 2, т. 3“

Това е от съществено значение, когато се предоставят водноатракционни услуги във водни обекти например язовири, които са публична общинска собственост и в такъв случай, контролът по прилагане на този закон следва да се осъществява от кмета на общината по местонахождението на предоставяната водноатракционна услуга.

3.

Смятам че по смисъла на този закон като „Водноатракционни услуги“ следва да бъдат включени и услугите с водните колела, за които също липсва правна регламентация и доставчиците на такъв туп услуги се възползват от това. По язовирите все по-често започват да се появяват доставчици на подобни услуги, предлагащи разходка с водни колела, без да прилагат никакви обезопасителни мерки, което застрашава живота и здравето на гражданите. Не е ясно и на какви изисквания следва да отговарят доставчиците, за да предлагат подобен тип услуга и кой следва да следи за спазването им.

Автор: Николай Гелов (12.09.2025 14:44)

Възражения по чл. 8

С разпоредбите на чл. 8 от закона се въвежда задължение за доставчиците на атракционни услуги да застраховат своята отговорност. Но в мотивите към законопроекта е посочено, че със закона ще се въведе изискване за съвсем друга застраховка - задължителна застраховка „Злополука“ на лицата, ползващи атракционни услуги.

Отделно разпоредбата на ал. 1 от чл. 8 е неясна и двусмислена. Според нея лицата, ползващи услугата, не са трети лица (а какви са тогава?!) и съответно доставчиците на услуги трябва да застраховат своята отговорност веднъж спрямо тези лица и отделно спрямо трети лица.

Не се разбира и защо условията и редът за сключване на тази задължителна застраховка "Отговорност" трябва да се определят с наредба, предложена от министъра на туризма, при положение че нито този министър, нито оглавяваното от него министерство ще осъществяват контрол по прилагането на този закон (виж чл. 39 от законопроекта).

Затова предлагам от законопроекта да отпадне изискването за задължителни застраховки „Отговорност“ на доставчиците на услуги.

Алтернативно предлагам:

- разпоредбата на чл. 8 да се прецизира, като в нея се промени вида на изискваната застраховка (от отговорност на злополука), както е посочено в мотивите;

- в чл. 39 да се добави и министъра/министерството на туризма като контролен орган.

Автор: Николай Гелов (12.09.2025 14:36)

Възражения по чл. 7

Възразявам срещу ал. 1 на чл. 7 по следните причини:

а) Според разпоредбата всяко лице, което възнамерява да предоставя услуга по чл. 2 „подава заявление по образец до министъра на туризма или до кмета на съответната община – в случаите по ал. 3“.

Ето какво гласи ал. 3, към която се препраща:

„3) Правото да се предоставя услуга по чл. 2 възниква от датата на вписване в регистъра по чл. 6, ал. 1.“

Предлагам препратката в ал. 1 към ал. 3 да се заличи или ал. 3 да се приведе в съответствие със смисъла на ал. 1.;

б) С второто изречение на практика се урежда съдържанието на заявлението. При това положение се обезсмисля създаването на негов образец, още по-малко този образец да се определя с наредба. Защото наредбата като подзаконов нормативен акт не може да противоречи на закона и единствено може да предвиди как да бъдат разположени данните, които трябва да се съдържат в заявлението. Кое е без никакво практическо значение.

Ето защо предлагам изречение второ в ал. 1 да се заличи или, алтернативно, да отпадне образца на заявление.

Също така възразявам срещу ал. 6, с която се забранява предоставянето на атракционни услуги преди вписване в регистъра по чл. 6, ал. 1. Възражението ми е продиктувано от това, че няма ясен срок, в който въпросният регистър ще бъде създаден, а в същото време в ПЗР не е предвиден отлагателен срок за влизането в сила на тази забрана.

Предлагам в ПЗР да се включи разпоредба със следния примерен текст:

§ хх. Забраната по чл. 7, ал. 6 не се прилага, докато не стане възможно вписване в регистъра по чл. 6, ал. 1.

Автор: Николай Гелов (12.09.2025 14:34)

Възражения по чл. 6

На първо място искам да възразя срещу наличието на две втори алинеи в чл. 6. С оглед на препратката, която се прави в ал. 5 към ал. 4, явно не става въпрос за грешка в номерирането на алинеите от този член. Така излиза, че една от вторите алинеи е включена по погрешка. Въпросът е коя е грешната алинея.

Според мен грешна е първата ал. 2, която е напълно излишна, защото урежда въпрос, който вече е нормативно уреден – за справка чл. 7, ал. 1 от **НАРЕДБА ЗА ОБЩИТЕ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНФОРМАЦИОННИТЕ СИСТЕМИ, РЕГИСТРИТЕ И ЕЛЕКТРОННИТЕ АДМИНИСТРАТИВНИ УСЛУГИ.**

Ето защо предлагам първата ал. 2 да отпадне от проекта.

На следващо място възразявам срещу формулировките на втората ал. 2 и на ал. 3, защото написаното в тях не съответства на разпоредбата на ал. 1, според която министърът на туризма трябва да създаде и поддържа „*публичен електронен регистър на доставчиците на услуги по чл. 2*“. Докато във втората ал. 2 и в ал. 3 се говори за вписване в този регистър на услуги.

За да се разреши това противоречие, предлагам във всяка от тези алинеи пред думата „услуги“ да се добавят думите „доставчици на“.

Също така, възразявам срещу ал. 4 и 5 по следните съображения:

а) Не става ясно кой трябва да създаде регистрите по чл. 6, ал. 4, защото законовият текст предвижда кметовете и съответните длъжностни лица само да „водят и поддържат“ тези регистри.

б) От мотивите на закона не се разбира защо всеки кмет на община трябва да води отделен регистър, вместо цялата информация да бъде концентрирана в един регистър.

в) Не става ясно какъв изобщо е смисълът на регистрите по ал. 4, при положение че според чл. 5 и ал. 6 на чл. 7 правото да се предоставят услуги зависи единствено от вписването на доставчика в регистъра по чл. 6, ал. 1.

г) Според ал. 3 от чл. 6 кметовете на общини ще имат право да правят вписвания в регистъра по ал. 1. Ако необходимите данни ги има в регистъра по ал. 1, защо тези данни трябва да ги има и в друг, общински регистър. Няма смисъл да има 266 (толкова е броят на общините в страната) отделни регистри, когато за целта може да се използва и само един.

Предлагам от проекта да отпаднат ал. 4 и 5 на чл. 6.

Автор: Николай Гелов (12.09.2025 14:30)

Възражение по чл. 5

Възразявам срещу формулировката на чл. 5, защото я намирам за неточна.

На практика доставчик на услуги по чл. 2 може да бъде и лице, което не е вписано в регистъра по чл. 6, ал. 1. Което се потвърждава и от разпоредбата на чл. 29.

Освен това услугите по ал. 2 се предоставят срещу заплащане, така че лицата, които ги предлагат, трябва обезателно да бъдат търговци.

Ето защо предлагам чл. 5 да се промени по следния начин:

Чл. 5. *Доставчик на услуги по чл. 2 може да бъде само търговец, вписан в регистъра по чл. 6, ал. 1.*

Автор: Николай Гелов (12.09.2025 14:28)

Заглавие на глава втора

Заглавието на всяка глава трябва да съответства на нейния предмет.

И тъй като разпоредбите в глава втора не поставят никакви изисквания към доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, а се отнасят до тяхната регистрация, предлагам нейното заглавие да се промени на:

Регистрация на доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност

Автор: Николай Гелов (12.09.2025 14:27)

Възражения по чл. 2

В ал. 1 на чл. 2 е дадено определение за това какво е атракционна услуга, представляваща източник на повишена опасност. Според това определение такава услуга е „всяка дейност, свързана с използването на съоръжения, оборудване или екипировка с развлекателна цел, която би могла да доведе до непосредствена или косвена опасност за живота и/или здравето на ползвателите ѝ и/или на трети лица, и която се предоставя срещу заплащане.“

В същото време класификацията, дадена в ал. 2 и направена съобразно съоръженията, оборудването или екипировката, с които се предоставят услугите, не обхваща всички атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност по смисъла на определението в ал. 1.

Така например в тази класификация липсват пътни превозни средства, които се отдават под наем за кратко време с цел развлечение – например тротинетки (известни и като „индивидуални електрически превозни средства“), АТВ-та, велорикши и други. Тези атракционни услуги не попадат в нито една от категориите, посочени в ал. 2.

Превозите с атракционна цел по смисъла на Закона за автомобилните превози също не попадат в класификацията, направена в ал. 2, защото те не отговарят на определението за увеселително съоръжение (най-малкото не се движат с висока скорост), нито са водноатракционни или въздушноатракционни услуги.

Предложение: Класификацията по ал. 2 да се допълни и прецизира, така че да включва и атракционни услуги, предоставяни с пътни превозни средства, включително чрез отдаване под наем, тоест когато ползвателите на услугите сами управляват съответното превозно средство.

Автор: Николай Гелов (12.09.2025 14:25)

Принципни възражения

Възразявам срещу заглавието на закона, защото смятам, че не е спазено изискването на чл. 24, ал. 1 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. Според заглавието на закона неговият главен предмет трябва да бъдат основните изисквания за безопасност при предоставяне на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност.

Обаче никъде в закона не се регламентират каквито и да било изисквания за безопасност. Вместо това една трета от членовете на закона (цялата глава осма) е посветена на налагането на принудителни административни мерки (ПАМ) и административни наказания. Което показва, че всъщност основната цел на закона е да служи като бухалка срещу бизнеса с атракционни услуги. Въвеждането на изисквания за регистрация и на основания за налагане на строги наказания по никакъв начин не способства за повишаване на безопасността при ползването на такива услуги.

Предлагам следното:

а) заглавието на закона да се промени на:

Закон за регистрацията на доставчици на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност

б) текстът на чл. 1 да се промени на:

Чл. 1. Този закон урежда изискванията за регистрация на доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, условията и редът за извършване на тази регистрация и контролът спрямо доставчиците на тези услуги.

Алтернативно, ако предложителите на закона искат да запазят неговото име непроменено, предлагам от текста на закона да отпадне глава втора, тъй като тя включва общи изисквания към доставчиците на атракционни услуги, представляващи източник на повишена опасност, което няма никакво отношение към главния предмет на закона, посочен в неговото заглавие (изисквания за безопасност).

Автор: Николай Гелов (11.09.2025 16:16)

Оценка на въздействието

Моля на портала да се качи предварителната оценка на въздействието, каквато се изисква според чл. 20 от ЗНА, заедно с резултатите от нейното съгласуване с администрацията на Министерския съвет.

Така ще стане ясно дали предложеният законопроект отговаря в пълна степен на нормативните правила и изисквания относно нормативните актове.

Автор: Елица Буенова (09.09.2025 18:36)

пропуски

Какво правим с обезопасяването на децата в атракционните влакчета? С изричното регламентиране на факта, че същите могат да се управляват само от водачи кат.Д и куп други неуредени с двата члена в закона неща. Чакате някое влакче да се превърне в ковчег ли? Едно такова блъсна и без малко да убие една жена в Русе преди година.

Какво правим с отдаването под наем на АТВ, ИЕПС, велосипеди?

Отново се работи на парче и ще Ви помоля да не ми пишете в спарвката, че го приемате по принцип, но не било по проекта, а да седнете и да помислите и а това. Едно АТВ вече уби една жена. Не е ли достатъчно. Синът ѝ още е в кома.

История

Начало на обществената консултация - 10.09.2025

Приключване на консултацията - 23.09.2025

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
